

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Za slovenske ljudske šole na Koroškem.

Državni poslanci dr. Ferjančič, Klun in tovariši so v seji poslanske zbornice dne 4. t. m. stavili do naučnega ministra naslednjo interpelacijo:

Občinski zastop in krajni šolski svet slovenske občine Globasnica na Koroškem sta neposredno pri visokem c. kr. naučnem ministerstvu vložila peticijo, naj se na ondodni ljudski šoli uvede slovenski učni jezik. C. kr. naučno ministerstvo je to peticijo poslalo c. kr. dež. šolskemu svetu koroškemu v kompetenčno rešitev in ta je z odlokom z dne 13. februarja 1892, št. 399 peticijo odbil zategadelj, „ker se je drugi, šolo vzdržujoči faktor, koroški deželni odbor, izrekel zoper vsebino in tendenco peticije“.

Zoper ta odlok sta se imenovani korporaciji pritožili na c. kr. naučno ministerstvo.

Ker so vsled upliva c. kr. naučnega ministerstva koroška šolska oblastva od prej navedenega nagiba odklonitvi odmevala, je c. kr. dež. šolski svet z odlokom z dne 21. avgusta 1892 št. 922, premenjajoč svoj odlok z dne 13. februarja 1892 razdelil dotlej dvorazredno ljudsko šolo v Globasnici v dve enorazrednici, v takozvano utrakvistično in slovensko, s skupnim vodstvom in sicer z ozirom na to „da je v tem 58 posestnikov in roditeljev šolo obiskujočih otrok prosilo, naj ostane pri dosedanji jezikovni uredbi.“

Ne glede na sredstva, katera se porabljajo v slučajih, kadar so za uvedbo slovenskega učnega jezika prosili občinski zastopniki in krajni šolski sveti, da se posamičniki pregovore, naj se potegnejo za dosedanje uredbo, sklicujemo se na interpelacijo poslancev Šuklje, Klun, dr. Ferjančič in tovarišev v 177. seji dne 5. decembra 1892, na katero še ni bilo odgovora, v kateri so se torej brez dvoma navajala gola fakta, invkaterise je vlada obvestila o kričnem slučaju, kako se je c. kr. okrajni glavar Celovski postavil zoper slovensko ljudsko šolo.

Tudi zoper rečeno odločbo dež. šolskega sveta, s katerim se je šola razdelila, rekurirala sta krajni šolski svet in občinski zastop na c. kr. naučno ministerstvo in dokazovala, da za tako razdelitev ni

zakonitega vzroka, da v enorazrednici ni moči doseči tistih uspehov, kakor v dvorazrednici, tem manj, ako uči na obeh šolah samo jedna učna moč, in da v občini ni nemških otrok, ki bi mogli obiskovati takozvano utrakvistično ali točneje rečeno nemško šolo.

Vzlic temu in ne čakaje rešitve ministerijalnega rekursa, se je šola začetkom šolskega leta 1893 razdelila.

Utrakvistične šole se imenujejo na Koroškem tiste šole, v katerih se v zmislu ukaza dež. šolskega sveta z dne 26. septembra 1890, št. 1623 slovenski otroci v prvih dveh šolskih letih seznanijo s slovenskim in z nemškim jezikom, od tretjega leta naprej pa je nemščina izključni učni jezik, slovenščina pa se le tri ure na teden uči in sicer so te ure zadnje pri dopoludanskem pouku. Jasno je torej, da se te šole le abusivno imenujejo utrakvistične ali slovensko-nemške.

Občine in krajni šolski sveti, zahtevajoči slovenskih šol, precizujejo svojo zahtevo tako, da bodi slovenščina v vseh razredih učni jezik, nemščina pa začenši s tretjim šolskim letom učni predmet.

Da bi se napolnile utrakvistične šole, se rabijo najzanimarnejša sredstva. Ne glede na prigovarjanja, pretenja in zapeljevanja vseh vrst, upisujejo šolski voditelji vse tiste otroke, katerih roditelji rečejo, naj bi se otroci tudi nemškega jezika učili — v mislih imajo šolo s slovenskim učnim jezikom, na kateri je nemščina učni predmet — v utrakvistično šolo, dočim preostanejo za slovenske šole samo tisti otroci, katerih roditelji odločno vztrajajo pri zahtevi, naj njihovi otroci obiskujejo šolo s slovenskim učnim jezikom.

Šolskemu vodji v Globasnici se je začetkom šolskega leta 1893 na ta način posrečilo v povsem slovenski občini Globasniški izmej 207 šolarjev naložiti 121 šolarjev za utrakvistično šolo.

Ko se je začelo šolsko leto, je učitelj več od roditeljev v slovensko šolo poslanih otrok zavrnil in domov poslal.

V zapisniku šolskih zamud na tej šoli za čas od 7. aprila do 1. maja 1893 je vpisanih več otrok, pri katerih navaja učitelj kot vzrok zamude „reni-

tenco“, katere krajni šolski svet oprasča z opomnjo, „da se otroci pošiljajo v slovensko šolo, da pa jih učitelj vedno zavrača, ker zahteva, naj obiskujejo utrakvistično šolo“, dočim okrajni šolski svet roditelje teh otrok obsoja na globo in v zapor, češ, „da so se roditelji pri šolskem vodstvu izrekli za obisk utrakvistične šole“.

Razen teh in drugih nezakonitostij, ki se ne primerjajo samo na tej šoli, ampak sploh na ljudskih šolah v slovenskih krajih na Koroškem, se od krajin šolskih svetov v teh krajih s pretenjem z globami zahteva, naj svoje dopise okrajnemu šolskemu svetu pišejo v nemškem jeziku ali slovenskim dopisom dodajajo nemške prevode, katera zahteva ni utemeljena niti v zakonih, niti v naredbah.

Z ozirom na to, da se zaradi nezakonitih in nenaravnih uredb na ljudskih šolah v slovenskih krajih na Koroškem ondodno slovensko prebivalstvo že več let pri šolskih oblastvih, pri c. kr. naučnem ministerstvu in v številnih peticijah na poslansko zbornico pritožuje;

z ozirom na to, da je l. 1891 posebna deputacija, sestavljena iz zastopnikov vseh delov slovenskega jezikovnega območja na Koroškem, neposredno pri c. kr. vladi na Dunaji prosila, naj se šolske razmere v tem jezikovnem območju zakonito uredi;

z ozirom na to, da zastopniki slovenskega naroda v tej visoki zbornici že leta in leta pojasnjujejo žalostne in nevdržljive razmere glede slovenskih ljudskih šol na Koroškem, da so to zadnjič storili po poslancih dr. Gregorec in Robič v 282. seji dne 27. aprila 1894 in da so zahtevali odpomoči v interpelacijah, stavljenih v 46. seji dne 14. julija 1891 in v 177. seji dne 5. decembra 1892, na kateri še niso dobili odgovora, in z ozirom na to, da vsa ta prizadevanja še niso imela uspeha, vprašajo podpisanci Njega ekscelenco gospoda naučnega ministra:

1.) Ali hoče Njega ekscelenca preiskati nenaravne in nezakonite razmere na ljudskih šolah v slovenskem jezikovnem območju na Koroškem in

2.) če se izkažejo razmere resnično kot take

LISTEK.

Šolska slika.

Srbski spisal L. K. Lazarevič. Preložil J. P. Planinski.

III.

(Dalje.)

Tu on še silneje udari po desnem volu. Vola hipoma potegneta. Pavao se prime za zadajo os in sede nanjo, in zakliče, od daleč ozrši se nazaj, učitelju: — Zapomni si, učitelj, komu si dejal, da je živina!

Seljaki so sicer videli, da je ta učitelj vse kaj drugega od prejšnjega, in sodili smo vsi, da je učen človek, ali marali nismo zanj. Posebno ga je črnilo to, da ga pop niti v usta ni jemal.

Nihče ni občeval ž njim, izimši nekega Jerotija Kovačevića, kateri ga je zagovarjal in branil. Ta Jerotije je celó k njemu zahajal. Kaj sta govorila, ne vemo. Nekoč privleče Jerotije američanski plug in se hvali, kako ga je učitelj naučil. Ali ko ga zabode v krčevino, počni plug na dve polovici, kakor da je od leda. Jerotije pauje, kar mu na jezik pride, češ, da se dá on učiti od koga, kateri ni ne oral ni kopal. Tako tudi on ostavi učitelja njemu samemu in njega glavi.

Odslej je postal učitelj še bolj tih in osamel. Neki večer je pisal svojemu tovarišu: . . . „Vse zaman! V narodu se ne dá nič napraviti. Poteguj se zanj, pišoč in govoreč, upropastil sem svojo karijero in pal na to, da mi je biti učitelj! . . . Tu so se mi vsi poskusi izjalovili. Narod je glup in zabit! Imajo ti popa, kateri še z dvema, tremi kapitalisti pritiska na polovico sela, a vse iz pobožnega namena. On s temi kapitalisti izsesana seljaka — pospešuje njega glupost — ne da bi sam kaj delal! . . . Kar obupati mi je, zročemu to krivico! . . .“

IV.

Petrov dan je napočil. Vsak dan smo pričakovali, da sporoči Mara po voz. Ali Petrov dan napoči, a pisma od nje ni. Neki večer, tretji dan po Petrovem, vračajo se ljudje s polja, pa stoje pred sodiščem in se razgovarjajo nekaj o sušilnicah za sadje. Jaz sem bil z Radojem Nikodičem na lovu, in ko sva se vračala, pomešala sva se tudi midva mej narod. Mračilo se je že. V daljavi zapazimo voz. Kmet pogleda tje na ono stran, zamežikne z očmi in se trudi, da pogodi, kdo je. Kar tleskne z rokami:

— Mara!

— Mara! vzklíkemo vaj, pisar pa biti kolikor more, da poroči popu.

Radoje izproži dvocevko. Pop hiti gologlav vozu nasproti in ko voz postoji, razširi pop roke in ihti, vetrič pa se mu igra s sivo brado in z ono malo las na glavi.

Mara je sedela sama zadaj na vozu. Hitro vstane. Z levo roko prime krilo, z desno si snima klobuk z glave, prime se za lestvo in na lahko skoči na tla.

Pop jo prime z obema rokama za glavo in ji poljublja čelo, nam pa kapsajo solze. Pozdravlja se z nami — kakšna je, komaj jo poznaš! A kadar komu izmej nas mladeničev podá roko, vsak ves zardi. Zbere se mnogo sveta, potem pa jo kakor nevesto spremljamo na popov dom. Pop niti ne more govoriti od veselja, samo oči si otira, in le starejši ljudje jo kaj povprašujejo, a mladim se je čisto zavezal jezik. Ni šala, kakor kaka gospa! Pa kakšna ji je ona oprava, in kako gre! . . .

Drugi dan je vstala, stopila na prag, pa gleda. Pop je bil že davno na vrtu, in vsak hip gre pogledat, ali je Mara že vstala. Pred zoro je bil labek dež. Zemlja je bila povsod vlažna, a z murve nasproti vrat še niso izhlapele deževne kapljice, in ko jih je obajalo jutranje solnce, svetijo se kakor lestene v mestni cerkvi. Na bukvi klijuje detal, a z oreha se mu odziva žolna. Solnce bližji, a oblaki se razhajajo.

(Dalje prih.)

— o čemur ne dvomimo — ali hoče poskrbeti, da se ljudska šola v tem jezikovnem območju uredi na jedino pravi in tudi od Njega ekselence za to priznani podlagi, da se namreč slovenski materni jezik otrok uvede kot učni jezik.

Na Dunaji, 4. maja 1894.

Ferjančič, Klun, Čestmir Lang, Alfred Coronini, Pfeifer, dr. Šamánek, Spinčič, dr. Pacak, Šuklje, Kušar, Perič, Dapar, Hajek, dr. Slavik, Globočnik, dr. Fořt, Povše, dr. Gregorčič, Nabergoj, dr. Kramar, Robič, dr. Gregorec, dr. Blažek, dr. Herold, dr. Kaizl, dr. Šil, Sokol, Sehnal, dr. Slama, dr. Dyk, Purghart.

Državni zbor.

Na Dunaji, 4. maja.

V današnji seji rešila je zbornica zakonski načrt glede olajšil pri posojilu mesta Dunajskega v znesku 35 milijonov kron in potem nadaljevala razpravo o proračunu finančnega ministerstva.

Začetkom seje odgovarja minister notranjih del markí Bacquehem na interpelacijo glede postopanja političkih oblastev pri delih za rešitev zajetnikov v Luglochu. Minister navaja, kaj se je vse storilo, opravičuje prizadete političke organe, da so vse storili, kar je bilo mogoče, če pa so stvar morda nekoliko narodno začeli, je upoštevati, da še niso bili v takem položaju, in izreka mnenje, da zajetnikov ni več rešiti.

Ministrov odgovor ni naredil dobrega utisa. Po sodbi poučenih poslancev in strokovnjakov niso rešilno akcijo vodeti politički organi storili tega, kar bi bili mogli in morali, in zato mislijo nemški poslanci iz Štajerske stvar pri drugi priliki obširneje pojasniti. Po ministrovem odgovoru se je začela razprava o zakonskem načrtu glede olajšil pri Dunajskem posojilu v znesku 35 milijonov kron.

Posl. Exner govori proti predlogi, ker vlada ni ustregla vsem, v tem oziru izrečenim željam Dunajskega mesta. — Posl. dr. Lueger govori v istem zmislu in zavrača trditve, da so razmere na Dunaji jako dobre, kajti dohodki bi se dali k večjemu pomnožiti, če bi se židom naložil poseben davek. — Finančni minister Plener odgovarja predgovornikoma, dokazujoč, da je vlada faktično ustregla vsem željam Dunajske občine glede tega posojila. Ko so še posl. Suess, Lueger, Blažek in poročevalec Gnięwosz govorili, začela se je specialna debata, pri kateri je posl. Kronawetter vlado strahovito napadal.

Zbornica je potem predlogo odobrila in nadaljevala razpravo o proračunu finančnega ministerstva in sicer o točki „kolki in pristojbine“.

Posl. dr. Kronawetter je utemeljeval resolucijo glede premembe pristojbinskega zakona, posl. Hagenhofer je tožil, da nižja davčna oblastva z davkoplačevalci grdo ravnaajo, posl. Gessmann pa je govoril za odpravo časniškega kolka, dokazujoč, da je pobiranje časniške kolkovine največja krivica, ker je večina listov pasivna, država se pa vendar ne sramuje, vzeti jim petindvajset odstotkov brutto-dohodkov. — Ker je bilo le malo poslancev v zbornici, predlagal je posl. dr. Lueger konec seje, podpredsednik Abrahamovicz pa ni hotel dati tega predloga na glasovanje niti konstatovati nesklepnost, nego je dal besedo posl. Pininskemu, vsled česar je nastal jako buren prizor. Posl. Pininski je dokazoval, da je prememba pristojbinskega zakona neobhodno potrebna in rekel, da bi koalicija mogla v tem oziru kaj koristnega storiti. Zato je obžalovati, da izvestni listi trde, da je mej koaliciji mnogo nasprotnikov koaliciji, saj mora biti ta in oni prijatelj koalicije, pa ima pri raznih vprašanjih vendar svoje mnenje. — Posl. Hauck je omenil dogodbę v tiskovnem odseku in rekel, da se časniški kolek samo zato ne odpravi, da se židovskim listom ohrani monopol. — Posl. Wrabetz je govoril tudi proti časniškemu kolku in priznal, da ga vlada sedaj ne more odpraviti, ker dotičnih dohodkov ne more pogrešati. Govorila sta še posl. Gnięwosz in dr. Kaizl, potem pa se je vršilo glasovanje in so se vzprejele v razpravi stoječe proračunske točke.

Pri razpravi o proračunski točki „loterija“ govoril je posl. dr. Roser in navajal vzglede, kake posledice ima ta uredba.

Pri točki „mitnice“ ušla se je daljša debata, potem pa je zbornica vzprejela vse v razpravi sto-

ječe točke in s tem končala debato o proračunu finančnega ministerstva.

Prihodnja seja bo v torek.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 7. maja.

Kriza v Hohenwartovem klubu.

Sobotni „Slovenec“ presenetil je svoje čitatelje s člankom, v katerem naravnost obsoja postopanje slovenskih koalicancev. „Slovenec“ piše glede že rešene krize v Hohenwartovem klubu: „Ni nam znano, kako da so razen Hohenwarta glasovali slovenski poslanci v tej zadevi v klubu, vendar smo mnenja, da so tudi v tem vprašanju, kakor doslej v drugih, solidarno postopali z nemškimi konservativci. Izjavljamo pa tukaj odkrito in naravnost: Dan za dnevom se nam manjša tudi tista mrva zaupanja, katero smo še do sedaj imeli v koalicijo. Dogodki zadnjih tednov so nam zato povoda — preveč! Dva poslancev Treuinfels in Pininski drznila sta se aramožljivo sicer, a vendar jasno poudarjati krščansko vzgojo, a sta bila brezozirno napadana od koalicancev, ki se pa sami sedaj oblastno pripravljajo slovesno obhajati 25letnico novega šolskega zakona. Krščanski poslanci torej niti govoriti ne smejo za verako šolo, dočim je liberalcem še vedno v veljavi in proslavi mejverska šola! — V narodnem oziru smo tam, kjer smo bili; v gospodarskem oziru pa vse vlada in odločuje veliki kapital v škodo ljudstev. Naše krščansko-socialno stališče nam prepoveduje kakorkoli sodelovati pri sistemi, katera je nam katoliškim Slovincem v mnogem oziru kvarljiva. Kaj da pride, ne vemo, a to vemo, da valutna prenova se ne vrši v prospeh države in njenih narodov, marveč le v prospeh velikega kapitala in zato obžalujemo, da uprav slovenski zastopnik grof Hohenwart s krizo, katero je provzročil v svojem klubu, ovira prosto postopanje krščansko-socialnih poslancev svojega kluba.“ — „Etičnost“ piše o postopanju slovenskih koalicancev: „Ti naši koalicanci res ne vidijo in ne slišijo drugega več nego koalicijo. Kaj njim do tega, da nameravana prenova valute utegne postati osodolna za vso državo, kaj njim do tega, da se te prenovne vezele le židovski kapitalisti — general Hohenwart hoče tako, pa: basta! Kako opravičijo ta svoj korak? S svojim „konservativizmom“ nam uikakor ne smejo priti z ozirom na okolnost, da so nemški konservativci odločni nasprotniki prenovne valute. Slednjič se morajo odpreti oči slednjemu, tudi najponižnejšemu in najzaupljivejšemu volilcu slovenskemu, da ti naši koalicanci dajejo vladi svoje glasove, volilcem pa lepe besede in k večjemu tudi — lepo pobarvana državnozbornska poročila.“

Državni zbor.

Presidij poslanske zbornice in parlamentarna komisija koaliciranih strank se trudi na vso moč, da bi poslanska zbornica dognala svoja dela do konca meseca maja. Zato se je določilo, da bo tekom tega meseca še devetnajst sej. V torek, sredo in v četrtek bo razprava o valutnih predlogih, od 12. do 14. bodo binkoštni prazniki, dne 15. in 16. pridejo na vrsto trgovinske pogodbe in lokalne železnice, naslednji štirje dnevi se bodo porabili za rešitev proračuna trgovinskega ministerstva, daljnji trije dnevi pa za proračun poljedelskega ministerstva. Dne 25. in 26. se bode razpravljalo o noveli k tiskovnemu zakonu, če pride sploh na vrsto, kar pa skuša vlada preprečiti, potem pa pride na vrsto proračun pravosodnega ministerstva in nekatere manjše predloge.

Poljaki in valutne predloge.

V soboto zvečer se je sešel poljski klub, da se posvetuje o valutnih predlogih. Na sejo je prišel tudi finančni minister Plener in svoje predloge opravičeval v dve uri trajajočem govoru ter končno sicer po ovinkih ali vendar za razumevanje dovolj jasno stavil kabinetsko vprašanje. Klub se ima danes posvetovati o predlogih in skleniti, kako mu je glasovati. Opozicija ima doslej 22 glasov na svoji strani in torej proti večini ne more ničesar opraviti, zlasti ker je priskočil gališki namestnik Badeni vladi na pomoč. Klub bo torej glasoval za vladne predloge.

Malorusko gibanje.

Te dni je bil v Lvovu občni zbor maloruskega političnega društva „Narodna Rada“, katerega so se udeležili tudi maloruski poslanci Romančuk, Barvinski, Vahnjanin, Savčuk in drugi. Zbor je koaliciji naklonjenim poslancem izrekel nezaupanje in vzprejel resolucijo, naj se vsi narodni elementi združijo na skupno delovanje zoper koalicijo.

Ogerski državni zbor.

Poslanska zbornica je v zadnji seji brez debate, katere so se vladni krogi silno bali, odobrila poročila peticijskega odseka, da se peticije glede repatriiranja Lajoša Kossutha denejo v arhiv, ker ni več povoda, baviti se z njim. — V magnatski zbornici se je danes začela razprava o zakonskem predlogu glede civilne poroke.

Vnanje države.

Sodbe o Milanu.

Glasilo sedanje srbske vlade, „Red“, primerja Milana pravičnemu Aristidu, katerega so bili Atejani iztirali, in pravi, da je imel kralj pravico, pomilostiti Milana, ker so bili zoper Milana izdani zakoni zanj kazneni. — V oči gled takemu cinizmu pač ni neopravičeno, če trde radikalni listi, da se v Srbiji širi javna demoralizacija z najvišjega mesta. — Peterburške „Novosti“ pravijo, da mlademu kralju ne preostane drugega nič, kakor zadnji korak — odpovedati se kroni in prisesti Milanu zvestobo, to je, novič uprizoriti Milanovo komedijo iz l. 1889. Milan se je bil prostovoljno odpovedal prestolu in vsem svojim pravicam kot član vladajoče rodbine in srbski državljani. Ta abdikacija se je uzakonila, če pa je ta zakon kralj razveljavil, kršil je ustavo. Radikalci in liberalci bodo imeli težko stališče, ker ima Milan na svoji strani vojsko in avstrijsko pomoč. Pri vsem srbskem prevratu so avstrijski agenti igrali odločilno ulogo, dasi niso stopili izza kulis.

Vnanja politika Italije

Te dni je bila v italijanski zbornici velika debata o trozvezi in o vnanji politiki. Tudi Crispi je govoril in sicer jako zanimljivo. Rekel je najprej, da ima trozveza samo defenziven namen, potem pa je dokazoval, da bi Italija svoje vojske ne smela zmanjšati, tudi če bi izstopila iz trojne zveze, zakaj če bi iz te zveze stopila in zmanjšala vojsko, bi se Francija zanj ne mesila, dočim bi na vzhodu nastala zanj velika nevarnost. Ako bi Italija imela malo vojsko, bi v slučaju evropskega konflikta morala plačati troške. L. 1866. je bila pri Kustoci in pri Visu premagana, ker ni imela zadosti velike vojske in zategadelj ni dobila vzhodnih Alp. Reagirajl je tudi na trditve nekega poslanca, da mora Avstrija razpasti, rekši, da je naša monarhija vojaško in politično tako močna, da na to pač ni misliti. V slučaju razpada pa bi nastala s tem za Italijo velika nevarnost, ker bi se posamni narodi ne mogli ubraniti vnanjih nasprotnikov, in bi vsled tega padla Italijo pred Orijentom braneča trdnjava. Tudi vprašanje o splošnem razoroženju in o ustanovitvi mejnarodnega mirovnega razsodišča je prišlo v razgovor. Neki poslanec je bil namreč predložil resolucijo v tem zmislu, Crispi pa jo je odklonil in pri tej priliki povedal sebi in svojemu stališču v opravičenje, da se je že l. 1877 na prošnjo Gambette pogajal s Bismarckom glede splošnega razoroženja, da Bismarck ideji sami pač ni bil nasproten, nje izvršitev pa zmatral za neizvedljivo.

Prevarę pri Rimski banki.

V znani afēri radi prevar pri Rimski banki, v katero afēro so zapleteni tudi razni aktivni politiki, ministri in poslanci, začela se je te dni kazenska obravnava. Vlada je storila, kar je bilo mogoče, da prepreči škandal in to njeno prizadevanje je bil uzrok, da se je kazenska obravnava zoper zatoženega guvernerja Tanlonga in njegove sokrivce toliko časa odkladala. Tanlongo tudi neče imenovati nobenega imena. Pravi, da je dal svoja dokazila ahraniti kardinalu Schiaffinu, da pa so najvažnejša izginila. Sicer pa ne priznava nikomur in je bivšega ministerskega predsednika Giolittija že močno kompromitiral.

Domače stvari.

— (Slovenska Matica.) Na dnevnem redu letošnjega občnega zbora so tudi dopolnilne volitve v odbor. Kandidatje, katere priporoča Matičarjem več društvenikov v izvolitev, so sledeči gospodje: 1.) dr. Dolenec Hinko, c. kr. dež. sod. tajnik v Ljubljani; 2.) Kersnik Janko c. kr. notar in graščak na Brdu; 3.) Koblar Anton, kurat v prisilni delavnici in muzejski arhivar v Ljubljani; 4.) dr. Lampé Frančišek, sem. profesor in ravnatelj „Marijanišča“ v Ljubljani; 5.) Levec Frančišek, c. kr. real. profesor v Ljubljani; 6.) dr. Sernec Josip, odvetnik, dež. poslanec in posestnik v Celji; 7.) Šuman Josip, c. kr. dež. šolski nadzornik v Ljubljani; 8.) dr. Sust Ivan, stolni prošt v Trstu; 9.) dr. Tavčar Ivan, odvetnik, dež. poslanec in posestnik v Ljubljani — vsi že dozdej Matičini odborniki in 10.) Zumer Andrej, mestni nadučitelj-voditelj in c. kr. okrajni šolski nadzornik v Ljubljani na mesto pokojnega odbornika Ivana Tomšiča.

— (Bivši „Slovenijani“ v Ljubljani) sestali so se v soboto zvečer „pri Slonu“ v prijateljsko družbo, — spominat se tistega lepega časa, ko so v najlepši mladosti zbrali se v „Sloveniji“, katera je tudi v istih urah na Dunaji praznovala s komersom petindvajsetletnico svojo. Nastala je družba, kakor je poudarjal g. dr. Majaron v svojem govoru, brez posebnih vabil in brez oficijalnega programa, pač pa zato, ker se vsak rad spomina prvega društva, katero se mu je odprlo, ko je dobil zlato akademiško svobodo. In to je bila udeležnikom vsem Dunajski „Sloveniji“! Zbralo se jih

je 25, tako da so bili zapored zastopani skoro vsi letniki od prvih dnij „Slovenije“ počenši do najnovejšega časa. Dva ustanovitelja gg. profesor in šolski nadzornik Fran Levec ter polkovni zdravnik dr. Staré sta pričela vrsto, a zaključila sta jo sedanja člana gg. jurista Ravnihar in Vencajz. Večer je izpolnil svoj namen; iz kraja bolj resnega značaja presadil je polagoma vse na polje šegavosti, kakršno se je odpiralo leto za letom pri neoficijalnih delih „Slovenijinih“ sej. Pred vsem se je odobrilo nekaj nasvetov g. dr. Majarona: odposlal se je brzajavni pozdrav na Dunaj „Slovenijinu“ komersu in nabralo se je za „Slovenijo“ 150 kron. Osobito pa se je z veseljem vzprejel predlog, da bodi predsednik temu večeru soustanovnik „Slovenije“ gosp. prof. Levec. Letá je potem ves večer porabil vsako priliko, da je pripovedoval mične dogodbe iz slovensko-dijaških krogov svoje dobe, dogodbe, ki so vzbujale neprestano veselost. Vzlasti pa je zanimal njegov prvi govor, v katerem je popisoval postanek „Slovenije“. S tem je bila tudi v zvezi prva njegova, oduševljena vzprejeta napitnica: slovenskemu narodu! Drugih udeležnikov zdravice so prav tako spominjale na jedno ali drugo dogodbico zadnjih 25 let „Slovenije“. Napivali so g. stud. jur. Ravnihar starejšinam, gosp. dr. Marolt predsedniku večera, g. dr. Kušar značajnosti, g. prof. Stritof navzočnim bivšim predsednikom „Slovenije“ (gg. prof. Levec, notar Gogola, dr. Volčič, dr. Majaron, dr. Babnik, dr. Kušar, avsk. Regally), g. dr. Vilfan narodni zvestobi, g. Karol Pleiweiss „Sloveniji“. Za „židamo voljo“ pa je najbolj skrbel g. dr. Kušar, ki je najprvo čital svoj zapisnik o „zadnji“ seji „Slovenije“ v nebrojnih okroglih verzih, a tekom večera sploh družbe iz smeha in iz preteklih „let nerodnih“ izpustil ni. Da tudi petja manjkalo ni, to je po sebi umevno. Sploh bilo je tako, kakor „njega dni“, s spomini na „Slovenijo“ pomladi se vsak njen bivši član, — in sobotni družbi želimo, da bi se prav tako pomlajena našla ob „Slovenije“ petdesetletnici!

— (Dnevni red seji občinskega sveta Ljubljanskega,) v torek, 8. dan maja 1894. ob 6. uri zvečer, v mestni dvorani. I. Oznaila predsedstva. II. Pravnega in personalnega odseka poročilo o rezultatu letošnjih dopolnitvenih volitev v mestni zastop. III. Stavbinskega odseka poročilo a) o predlogu gledé otvoritve ceste med Velkovrhovim in Sayerjevim posestvom na Resljevi cesti; b) o Kocmurjevi izjavi gledé zazidavanja górenje parcele Jalenovega posestva na voglu Resljeve ceste in Poljskih ulic; c) o V. Treota ponudbi gledé nakupa dvéh občinskih stavišč. IV. Šolskega odseka poročilo a) o določilih, kako se oddajaj ustanova letnih 250 glđ, osnovana 1881. l. za obiskovanje kake višje obrtne šole; b) o računu vodstva I. mestne deške ljudske šole gledé porabe dotacije za vzdrževanje šolskega vrta v šolskem letu 1892/3.; c) o istega vodstva računu gledé porabe dotacije za stalno razstavo učil 1893. leta; V. Policijskega odseka poročilo a) o vabilu na higijenični kongres v Budimpešti; b) o računih za zdravila nabavljena mestnim ubogim 1893. leta. VI. Vodovodnega upraviteljstva predlog, da se podaljšaj jedna vodovodna cev pri mestni graščini Podturnom do ondotaega gospodarskega poslopja. Tajna seja.

— (Zadušnica za cesarico Marijo A no.) V Ljubljanski stolni cerkvi bila je danes ob 10. uri dopoldne slovesna črna maša za leto 1884. umrlo cesarico Marijo A no. Cerkvene slovesnosti udeležili so se civilni in vojaški dostojanstveniki, zastopniki raznih korporacij in mnogo pobožnega občinstva.

— („Radogoj“) pristopila je za ustanovnico „Notranjska posojilnica“ v Postojini. „Vivat sequens“!

— (Za železnico iz Škofje Loke v Gorico.) V seji državnega zbora dne 2. t. m. izročil je posl. dr. Gregorčič peticijo, v kateri prosijo podpisanci, da bi se popolnila državna železnica s progo Škofja Loka-Gorica. Peticija ima podpise občin: Škofja Loka, Poljane, Trata, Oselica, Zire, Dole, Črni vrh, Godovič, Vojsko, Cekovnik, Spodaja Idrija, Cerkno, Šebrelje, Št. Viška gora, Ponikva, Sv. Lucija pri Tolminu, Volče, Ročinj, Kanal, Deskla, Grgar, Čepovan, Solkan pri Gorici, — dalje podpis c. kr. rudniškega vodstva v Idriji in okrajnih cestnih odborov v Škofji Loki, Idriji, Cerknem in Kanalu pri Gorici.

— (Izlet pevskega zbora „Glasbene Matice“) je privabil včeraj popoldne mnogo gg.

pevk in pevcev ter družih članov „Glasb. Matice“ in prijateljev slovenske pesmi v prijazne Dolnice pri Utiku. Pri „Miklavu“ bilo je dobro poskrbljeno za razna okrepčila, za katera sta poleg domačega krčmarja skrbela še dva marljiva ambulautna prodajalca iz društvenih krogov. Moški pevski zbor je zapel nekoliko točk, na podu pa se je plesalo ob zvokih harmonike prav po domače. Prosta zabava na senožeti je vzbujala mnogo smeha. Ob 7. uri odrinila je družba večinoma peš po drugem potu zopet proti domu.

— (Gospa Borštnikova in gospod Borštnik) zapustila sta v soboto Ljubljano in se preselila na Hrvatsko. Da se jezikovno osposobita za svojo karijero na brvatskem odru, mislita se čez poletje nastaniti v Glini, kjer se govori klasična hrvaščina. Slovensko gledališče je izgubilo z njima svoja najposobnejša člana, ki sta je dčila mnogo let s svojim umetniškim delovanjem. Mi jima želimo obilo sreče na novem potu!

— (Izlet.) Učenci druge mestne deške šole v Ljubljani napravijo v sredo dne 9. t. m. pod vodstvom svojih učiteljev izlet na Rožnik. Tu se bodo udeležili službe božje, potem pa bode raznovrstna zabava ter pogoščenje mladih izletnikov. Dan je pouka prost.

— (Prve črešnje) so prinesle Vipavke minul teden na Ljubljanski somenj. Prodajajo se zdaj po 50 do 60 novčičev kilogram. Kakor se čuje, jih bode letos precej obilo.

— (Vreme.) V soboto popoldne nastalo je v Ljubljani hladno vreme in proti večeru je celo začel po malem naletavati sneg, ki pa je kmalu zopet ponehal. V raznih krajih pa je moralo snežiti, ker se je temperatura prav čutno znižala. Včeraj je bil prav lep solnčen dan, danes pa se je zopet prevrglo vreme in dežuje skoraj ves dan.

— (Hrošči na Ljubljanskem Rožniku) okolu Drenikovega vrha, kjer jih je vedno največ, se tako pridno uničujejo, da je ves pot kar posut z njimi. Jutranji obiskovalci Rožnika, mej temi pa najbolj Ljubljanski brivci tresejo jih potoma vsaki dan kakor češplje z dreves, a vender nebrojni množici ni konca ne kraja.

— (Požar na Vrhniki.) Včeraj zjutraj ob štirih vnela se je na Vrhniki gospoda Josipa Lenarčiča tovarna za lesne izdelke na doslej neznan način. Predno je mogla priti pomoč, bila sta v oguji dva dela prednjega trakta. Nevarnost za vse poslopje, katero je bilo polno surovih lesnih zalog in gotovih izdelkov, bila je jako velika. Le naporu in vztrajnemu delovanju Vrhnških in Vrdskih gasilcev se je zahvaliti, da je bil obvarovan skaze parni stroj in ostali trakt tovarne: gospoda Lenarčiča hladnokrvnosti pa, da se je zabavila eksplozija parnega kotla. Škoda je prav izdatna. Tovarna je bila pri banki „Slaviji“ zavarovana.

— (Nov poštni in brzajavni urad.) Dne 5. t. m. se je v Dobu na Kranjskem odprla brzajavna postaja z omejeno službo, zvezana s poštним uradom.

— (Pedagogičsko društvo) bode dne 10. t. m. ob 10. uri dopoldne zborovalo v Kostanjevici z nastopnim vzporedom: 1.) Nagovor gospoda predsednika v spomin o štiridesetletnici poroke Nj. Velikanstev. 2.) Govor gosp. J. Bezlaja „O risanju zemljevidov“. 3.) Društvene zadeve. 4.) Nasveti. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Bolezen mej raki,) takozvana „račja kuga“, jela se je močno širiti po večjih in manjših vodah na Dolenjskem, in treba bode mnogo napora, da se odpomore temu neugodnemu stanju rakov. Pa tudi drugod po deželi ginejo od dne do dne bolj, deloma zbog bolezni, deloma zaradi požrešnih rib, ki uničujejo mladi zarod.

— (Potrjen zakon.) Nj. Vel. cesar je potrdil načrt zakona, ki ga je sklenil deželni zbor štajerski, da se prenamejajo nekatere določbe dež. zakona z l. 1866 glede naprave in vzdržavanja nerarskih javnih cest in potov.

— (Sneg) V soboto opoldne začelo je snežiti po spodnjem Štajerskem v hribih, pozneje pa tudi v ravnini in po dolinah. V Savinjski dolini in v višji ležečih dolinah je škoda precej velika. Mnogo sadnega drevja, ki je usleplje kazalo in bilo ravno v polnem cvetu, je uničenega vsled nastalega mraza. Tudi v Celji in okolici je sneg pobelil in je temperatura padla prav nizko.

— (Furlanska lokalna železnica) se bode odprla ob določenem času, to je dne 20. t.

m. Na povabilo upravnega odbora železnice se bode slavnosti udeležila trgovinski minister grof Wurmbrand in sekcijski načelnik pl. Wittek. Tudi minister marki Bacquehem utegne priti k otvoritveni slavnosti.

Razne vesti.

* (Zajetniki v Luglochu.) V soboto je bilo teden dnij, odkar je budournik zaprl sedmim Gradčanom izhod iz Luglocha. Poizvedbe so dogale, da so nesrečniki imeli le malo živeža soboj. Vsa rešilna akcija se je vršila tako nerodno, da že ni bilo upanja na rešitev, dokler niso prišli vojaki na pomoč. V soboto so došli pionirji in, opustivši zamudao in nesigurno napravljanje jezov, začeli takoj delati poseben rov v jamo. Paralelno s strugo budournikovo jeli so z dinamitom razstreljevati skalovje. Delo je dokaj hitro napredovalo in sodi se, da so se rešili zajetniki, če so sploh še živi, ali nočoj ponoči, ali pa se rešijo danes (Glej brzajavke.)

* (Ubegei omladinca) V pravdi zoper omladinca in contumacian na 14 mesecev ječe obsojeni urarski pomočnik E. Hoch, ki je pobegnil pred glavno obravnavo, je pisal te dni iz Alžerja, kjer služi v francoski legiji tužcev.

* (Obsojen izdajatelj ponarejenega avstrijskega denarja.) Sodišče v Vidmu (Udine) je obsodilo nečega Franca Zucco na 35 mesecev ječe, 1000 lir globe in na dveletno policijsko nadzorstvo, ko bode prestal kazen, ker je izdaval ponarejene avstrijske petdesetake.

Brzajavke.

Dunaj 7. maja. Od namestnika Kubecka došlo je danes dopoldne cesarju brzajavno poročilo, da so vsi zajetniki v Luglochu rešeni. Jednako poročilo je dobil Graški poslanec dr. Hoffman-Wel-lenhof. Zajetnike je rešil gozdni pristav Putick iz Ljubljane, katerega je bilo poljedelsko ministerstvo poslalo na lice nesreče. Rešenci so bili popolnoma pri zavesti ali od gladu povsem onemogli. Čim so se okrepčali, poklekli so in poljubili zemljo. Sestanek z njih rodbinami je bil silno ganljiv. Vsem navzočnikom so stopile solze v oči.

Dunaj 6. maja. Sinočni komers „Slovenije“ v proslavo petindvajsetletnice njenega obstanka je bil dokaj sijajen. Udeležencev bilo nad 200, mej njimi poslanci Ferjančič, Spinčič in Pfeifer, notar Plantan iz domovine, mnogo slovenskih in slovanskih odličnjakov z Dunaja ter zastopniki vseh Dunajskih slovanskih akademskih društev, razun Poljakov. Brzajavnih pozdravov došlo je dvanajst, a odposlal se je jeden bivšim, v Ljubljani zbranim „Slovenijanom“. Cela vrsta govorov. Poseben utis so napravili govori: poslancev Ferjančiča in Spinčiča, Dunajskih odvetnikov Hrvata pl. Koziča in Čeha Lenocha ter profesorja filozofije v Moski, V. Istrina. Danes je izlet v Neuwaldegg.

Dunaj 7. maja. V poljskem klubu je bila radi valutnih predlog ostra, 5 ur trajajoča debata. Posl. Pininski je predlagal, naj se valutne predloge odlože za nedoločen čas, vsled česar je navzočni minister Jaworski izjavil, da odstopi takoj, če se predloge ne odobre. Klub je s 24 proti 11 glasom odklonil predlog Pininskega in vzprejel predloge za podlago specijalni debati.

Dunaj 7. maja. Večina tiskovnega odseka se je izrekla za vladne predloge glede premembe tiskovnega zakona.

Dunaj 7. maja. Bukovinski dež. predsednik baron Kraus je prosil za umirovljenje.

Gradec 7. maja. Na gradu se je razobesila bela zastava v znak, da so zajetniki v Luglochu rešeni.

Budimpešta 7. maja. Magnatska zbornica je danes začela razpravo o civilnem zakonu. Kardinal Vaszary je predlogo odločno pobijal. Obe stranki sta številno zastopani. Galerije so natlačene.

Črnovice 7. maja. Za včeraj določeni meeting Rumunov, na katerem se je imelo protestovati zoper preganjanje ogerskih Rumunov, je vlada prepovedala.

Beligrad 7. maja. Ker je radi kraljevega ukaza glede Milana nastal mej vlado podpirajočimi naprednjaki in liberalci konflikt, sklenila je vlada izredne naprave.

Peterburg 7. maja. Govorice o približevanju Koburžana in bolgarske vlade Rusiji se oficijozno odločno prerekajo.

Darila za „Národní Dom“.

LVII. izkaz „Krajcarske družbe“.

Prinesek	14120 gld. 30%, kr.
Darilo gospodov Majdiča, Mankoča, dr. Stergarja in Tollazija v Logatcu ob priliki godovanja g. dr. Stergarja	10 „ — „
Darilo neimenovanega: jeden tolar Marije Terezije v vrednosti	1 „ 10 „
Doneski za mesec april; plačali so:	
Stirje naročniki in sicer gg. Hribar Ivan, Souvan Franc Ks., Souvan Ferdinand in dr. Tavčar Ivan, a 5 gld., skupaj	20 „ — „
pet naročnikov in sicer gg. dr. Ferjančič Andrej, Gogola Ivan, Kollmann Franc, Pleteršnik Maks in pl. Trnkoczy Ubald, a 3 gld., skupaj	15 „ — „
osem naročnikov in sicer gg. dr. vitez Bleiweis Karol, Lentsche Josip, Mally Franc, dr. Munda Franc, Rohrmann Viktor, Rutar Simon, Soss Friderik in dr. Vošnjak Josip, a 2 gld., skupaj	16 „ — „
devetnajst naročnikov in sicer gg. Bayr Alojzij, Benedikt Josip, Detela Oton, Drahsler Pavl, Duffé Jan, Gerbič Franc, Knez Ivan, Lah Evgen, Martinak Josip, Pirc Gustav, Pirc Karol, Pleiweis Karol, Pleško Karol, Rodé Ivan, Skaberné Avgust, Velkovrh Josip, Wiethaler Franc, dr. Zupanc Franc in Zagar Karol, a 1 gld., skupaj	19 „ — „
devet naročnikov in sicer gg. Ban Franc, Bartel Anton, Borštner Vincenc, dr. Kušar Josip, Müller Alfonz, dr. Svetina Ivan, Šubič Ivan, Tavčar Alojzij in Trstenjak Anton, a 50 kr., skupaj	4 „ 50 „
Volilo g. Mihaela Lavriča v Ljubljani	180 „ — „
Darilo njegovega dediča, g. Josipa Lavriča na Viču na zapuščinski pristojbini	20 „ — „
Skupaj	14405 gld. 90%, kr.

Opomba: Vsem rodoljubnim in požrtvovalnim darovalcem in darovalcem, kateri z nami tako lepo vstrajajo, prav prisrčno zahvalo, združeno s prošnjo, da vstrajajo tudi še naprej in pridobé vzlasti za mesečne doneske kaj več s alnih podpornikov, tem bolj, ker se je vsled občne národne želje z zgradbo letos pričelo vkljub temu, da društvu še nedostaje potrebnih gmotnih sredstev.

V Ljubljani, dné 4. maja 1894.

Odbor „Krajcarske družbe“.

Zahvala.

Blagorodna gospa Marija Levičnikova iz Gorenjega Logatca blagovolila je velikodušno podariti tukajšnji šolarski knjižnici 14 letnikov „Vrtca“. Blagi gospej izreka podpisano šolsko voditeljstvo svojo najtoplejšo zahvalo za ta prevažni dar.

Voditeljstvo ljudske šole v Dolenjem Logatcu
dné 2. majnika 1894.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vsa leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrť leta 1 gld. 15 kr.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
5. maja	7. zjutraj	729.2 mm.	11.0° C	sl. vzh.	d. jas.	25.00 mm.
	2. popol.	730.0 mm.	10.0° C	sl. sev.	d. jas.	
	9. zvečer	735.6 mm.	2.2° C	sl. jvz.	dež.	dežja.
6. maja	7. zjutraj	737.2 mm.	4.4° C	sl. vzh.	d. jas.	
	2. popol.	736.9 mm.	13.0° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	736.5 mm.	8.6° C	sl. vzh.	d. jas.	

Srednja temperatura 7.7° in 8.7°, za 4.4° in 3.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 7. maja t. l.

Skupni državni dolg v notah	98 gld. 55 kr.
Skupni državni dolg v srebru	98 „ 45 „
Avstrijska zlatá renta	120 „ 20 „
Avstrijska kronská renta 4%	97 „ 95 „
Ogerska zlatá renta 4%	119 „ 80 „
Ogerska kronská renta 4%	95 „ 25 „
Avstro-ogerske bančne delnice	947 „ 10 „
Kreditne delnice	355 „ 10 „
London vista	124 „ 90 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61 „ 17 „
20 mark	12 „ 23 „
20 frankov	9 „ 93 „
Italijanski bankovci	44 „ 70 „
C. kr. cekini	5 „ 90 „

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom in znancem žalostno vest, da je naš ljubljani sin, oziroma soprog in oče, gospod

Janez Čuden

župan, posestnik in gostilničar

danes popoldne ob polu 1. uri, previden s svetimi zakramenti za umirajočega, po dolgi in mučni bolezni mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bo de v ponedeljek dné 7. t. m. ob 8. uri zjutraj.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v župni cerkvi na Brezovici.

Blagega rajnega priporočamo v pobožno molitev in blag spomin.

Dragomer, dné 5. aprila 1894.

Antonija Hebat
mat.

Marija Čuden
soproga.

Marija, hči. (513)

Zahvala.

Za mnoge dokaze srčnega sočutja povodom smrti najinega ljubega sinčka

Leva

izrekava svojo najprisrčnejšo zahvalo.

V Ljubljani, dné 5. maja 1894.

(512) Vrban in Ana Zupanec.

po najnižjih cenah pod najugodnejšimi pogoji pošilja pod jamstvom in na poskusno.

IG. HELLER, DUNAJ

47 Praterstrasse Nr. 43

Imamo v zalogi 1000 strojev in delovnih orodij v vseh vrstah in velikostih.

Imamo v zalogi 1000 strojev in delovnih orodij v vseh vrstah in velikostih.

Imamo v zalogi 1000 strojev in delovnih orodij v vseh vrstah in velikostih.

Imamo v zalogi 1000 strojev in delovnih orodij v vseh vrstah in velikostih.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. maja 1894.

Nastopno omenjeni prihajati in odhajati časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 3 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Anzees, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje (v Rudolfovo od dneva otvorjenja prometa).
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 11 min. dopoldne mešani vlak v Kočevje (v Rudolfovo od dneva otvorjenja prometa).
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Breginje, Curiah, Ganevo, Paria, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje (v Rudolfovo od dneva otvorjenja prometa).

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Anzees, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža.
Ob 8. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja (iz Rudolfovega stoprav od dneva, ko bo de promet odprt).
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Paria, Ganevo, Curiah, Breginje, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Linca, Pontabla, Trbiža.
Ob 12. uri 44 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja (iz Rudolfovega stoprav od dneva, ko bo de promet odprt).
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.
Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja (iz Rudolfovega stoprav od dneva, ko bo de promet odprt).
Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
„ 9. „ 05 „ popoldne „ „
„ 6. „ 50 „ zvečer „ „
„ 10. „ 10 „ zvečer „ „ (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika.
„ 11. „ 15 „ dopoldne „ „
„ 6. „ 30 „ zvečer „ „
„ 9. „ 55 „ zvečer „ „ (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prodaja hiše.

Hiša z vrtom in z velikim prostorom se prodaja iz proste roke v Parnih ulicah št. 11. — Več se izve na sv. Petra cesti št. 7 pri A. Avbelj-u. (502—2)

Najboljše vrste in najfinejšega salonskega premoga

brez smrada in brez žveplene primesi, v obliki opeke, ponujamo po 90 kr. za 100 kil in brez daljših stroškov postavljamo v hišo. — Ta premog ima za 40% več ogiljika, nego druge vrste premoga in ga je torej najtopleje priporočati vsakemu konsumentu.

Pismena ali ustna naročila vzprejema naša zaloga v Ljubljani, Igriške ulice št. 10.

Rudniško oskrbnništvo
premogokopa „Velika Ligojna“
pri Vrhniki. (497—3)

Kupi se star, še dobro ohranjen

glasovir.

Ponudbe naj se blagovoljno pošiljajo upravništvu „Slov. Naroda“.

(511—2)

Dr. Ivan Šusteršič

otvoril je svojo

odvetniško pisarno

v Ljubljani, na Kongresnem trgu št. 2

I. nadstropje

(v hiši, kjer je Kleinmayr & Bambergova bukvarna).

Uradne ure od 8. do 12. dopoldne in od 2. do 6. popoldne. (496—3)

V najem se dajo

vsled smrti posestnice Potočinove v št. Petru pri Zidanemmostu ležeča

posestva

in sicer: velika hiša (razun 3 sob.) v kateri je do zadnjih let bila velika krčma, potem mala hiša in jednonadstropna večja hiša, veliki hlevi, kleti, lepi vrtovi, polja, travniki, velik kozolec, velika poslopja za trgovino z žitom ali družimi dež. pridelki.

Vsa ta poslopja so prikladna za večjo krčmo in trgovino. Prostor za krčmo so meblovani, v obokanih velikih dobrih kletih so sodi vsake velikosti, klaje za več glav živine na rastilu. Novi savski most pri Radečah se dela mej temi hišami, ki se hočejo v najem dati. — V tem kraju je dosti prometa, tovarna za cement, in za olje; plačarji so bili v tej hiši redni gostje. — Te hiše so blizu velike železniške postaje na Zidanemmostu in vstric Radečam, vezane v bodoče po železnem mostu. Eventuelno se odda in prodaja na tem mestu nahajajoči se brod. Ogleda se vse lahko vsak dan; pismena vprašanja se naj pošljejo:

dr. Gv. Srebre-tu v Brežicah,
ali dr. Slanc-u v Novem Mestu. (509—2)